הלכה · משנה תורה · מפרשים · חשק שלמה · ספר זרעים

חשק שלמה על משנה תורה, הלכות כלאים

רבי שלמה הכהן מווילנה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חשק שלמה על משנה תורה, הלכות כלאים

רבי שלמה הכהן מווילנה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חשק-שלמה-על-משנה-תורה-הלכות-כלאים/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ג 4
הלכה יב 4
פרק ז 4
הלכה יז 4

פרק ג

הלכה יב

בכ"מ, והראב"ד כתב לא מצאתי שיעור עומקו וכו' והר"ש דחה פירוש זה וכו'. ונ"ב הנה באמת ד' הר"ש שם אינו ענין כלל לפירוש ורוחב מילואו דמתני' רק בעיקר מחלוקת דר' ישמעאל ור"ע במשנה שם דיש מפרשים דפליגי במקום הזרע שזורע שם מין אחר כמה צריך שיהא אורך התלם ודחה פי' זה בשתי ידים רק דפליגי בשיעור הרחקה כמה צריך להרחיק בין השדה ובין מקום השורה שזורע מין אחר ואכן כוונת הכ"מ כיון דרבינו נמי מפרש כפי' הר"ש דפליגי בשיעור הרחקה ממילא א"א לפרש כפי' הראב"ד דבמילואו דהיינו כמלא עול שחורש בו וע"כ צריך לפרש דהיינו כעומקו או כפי' הר"ש כמלא התלם ודו"ק [ומש"כ הכ"מ אלא שיש ביניהם קצת חילוק היינו דלדעת רבינו סגי שיהי' מקום הרחקה ששה טפחים על ששה ואפי' אם שורת הזרע רחב הרבה אבל לדעת הר"ש אינו כן ע"ש:

פרק ז

הלכה יז

מחיצת הכרם שנפרצה אומרים לו גדור נתייאש ממנו ולא גדרה הרי זה קידש. ונ"ב ומה שלא העתיק רבינו סוף ד' הברייתא שהובא בב"ק ד' ק' ובב"ב ד' ב' דחייב באחריותו נראה משום דהתוס' שם כתבו דהך ברייתא ר"מ היא דס"ל דאדם מקדיש דבר שאינו שלו ומזה הוכיח הש"ס שם דר"מ דאין דינא דגרמי דע"כ הך ברייתא ר"מ היא ותנא דחייב באחריותו אבל רבינו הא פסק לעיל בפ"ה הלכה ח' כר"י ור"ש דאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו לא משכחת לה כלל להך דינא דחייב באחריותו ולא כתב רק האי דינא דקידש ונ"מ אם היה הזרעים והכרם הכל שלו או דר"ל דקידש גפנו וכמו שכ' רבינו בפ"ה הלכה ח' דהמסכך גפנו על תבואתו של חבירו קידש גפנו ולא נתקדשה התבואה סיכך גפן חבירו על תבואתו קידש תבואה ולא קידש גפן חבירו ע"ש ושם נמי לא הזכיר סיפא דמתני' דחייב באחריותו וג"כ מטעם הנ"ל ועוד נלמד מד' רבינו כאן דגם לענין קידוש לא נתקדש עד שאמרו לו גדור אבל מד' התוס' שם משמע קצת דלא בעינן התראה רק לענין חיוב אחריות דלא ידע הדין דעל המזיק מוטל להרחיק את עצמו ובפרט דדינא דגרמי אפשר דהוי כהיזק שאינו ניכר דפטור בשוגג אבל לענין קידוש אפשר דמקדש מיד שהוסיף מאתים לאחר שנפרץ הגדר ואף שלא התרו בו וצ"ע בזה: